

Naam: Erik Koijen
Beroep: interieurontwerper
Waar: Breda

Erik Koijen

idealist op zoek naar schoonheid

Tekst: Lotje Deinum - Fotografie: Denise Keus

↓ Eriks eigen woning is een perfect voorbeeld van zijn hang naar leefbare, gezellige interieurs met strakke lijnen. Zowel antiek (stoeltje eetkamer) als design (loungestoel van Eames) kunnen perfect gecombineerd worden tot een persoonlijk geheel.

Alle foto's: Denise Keus

↑ Het huis in Cuijk (links) en de loft in Breda (rechts) tonen een iets ingetogener kleurgebruik dan Eriks eigen woning. Ook hier spelen gezellige meubels en architecturale lijnen een belangrijke rol.

“Van nature ben ik een pleaser: ik wil comfortabele, mooie leefomgevingen ontwerpen voor anderen”

Interieurarchitect Erik Koijen heeft een missie, namelijk het scheppen van de perfecte leefomgeving voor anderen. De bescheiden duizendpoot staat voor een eigen stijl die hij in samenwerking met zijn opdrachtgever persoonlijk maakt: “Een huis heeft een ziel nodig die ik niet alleen kan creëren.” Een gesprek over schoonheid, balans en idealen.

Het is maandagochtend, negen uur, als ik Erik ontmoet in een bruin café in een familiehotel aan de rand van een bos. Ik had voorgesteld af te spreken in een omgeving die Erik inspireert. “Sorry”, gebaart Erik lachend als ik binnen kom lopen. “Dit was de enige locatie die open was op dit tijdstip!” De ratjetoe aan meubels staat in contrast met Eriks voorkeur voor heldere lijnen en balans. Steeds meer mensen in binnen- en buitenland vallen voor de warme sfeer die hij weet te vangen in een totaalconcept van interieur en exterieur.

gebruik van natuurlijke materialen en de eigentijdse sfeer met een klassieke inslag. Maar, ze zijn elk uniek en net weer even anders, omdat ze op maat zijn gemaakt naar de behoeften van mijn opdrachtgever. Ik wil een interieur neerzetten dat niet draait om mij als ontwerper, maar om waarin een ander zich thuis voelt. Dan moet je het lef hebben die ander ruimte te geven. Empathie vind ik essentieel. Ik werk dan ook intensief samen met de opdrachtgevers. Verder komt het van pas dat je gestructureerd kan werken, zodat je het proces behapbaar maakt voor je opdrachtgever. En vergeet creativiteit en ruimtelijk inzicht niet!”

Waarom ben je eigenlijk interieurarchitect geworden?

Erik: “Dit lijkt een makkelijke vraag, maar het valt niet mee die te beantwoorden. Zeker omdat dit vak voor mij zo vanzelfsprekend aanvoelt. Ik kan me niet anders herinneren dan creatief bezig te zijn met kunst, koken, tuinieren, design en interieur. Dat laatste greep me het meest, maar eigenlijk heeft het allemaal met schoonheid te maken. Schoonheid is een gevoel dat jammer genoeg aan veel mensen voorbijgaat, omdat het afhankelijk is van je manier van kijken. Het kan een perfect vormgegeven stoeltje zijn, maar ook een zonnestraal. De schoonheid die ik ervaar, wil ik graag delen. Daarom wil ik comfortabele, mooie leefomgevingen ontwerpen voor anderen. (peinzend) Van nature ben ik eigenlijk een pleaser.”

Hoe gebruik je deze eigenschap in je werk? Welke eigenschappen heeft een goede interieurarchitect nodig?

“Mijn interieurs zijn te herkennen aan de heldere basis, het

Je staat bekend als een bijzonder vriendelijke man.

Wat maakt jou kwaad?

(Vastbesloten) “Als een uitvoerder zegt dat iets niet kan, enkel en alleen omdat het afwijkt van standaard. Zo’n negatieve inslag is niks voor mij. Ik denk in mogelijkheden. Soms heb ik uren besteed aan het maken van een kleurenplan, en gaat de schilder mijn opdrachtgever uitleggen dat het niet kan, omdat het niet is wat hij gewend is! Ja, dat maakt me kwaad.”

Wat doe je dan?

“In de plaats van rel te schoppen, probeer ik zo’n schilder in de besluitvorming te betrekken. Ik denk dat dat effectiever werkt.”

Alles in harmonie en balans?

“Ja. Balans is een sleutelwoord. Ook in mijn benadering naar mensen. Ik draag niet direct oplossingen aan, maar ik creëer de context waardoor mijn opdrachtgevers gestimu-

“Mijn interieurs zijn te herkennen aan de heldere basis, het gebruik van natuurlijke materialen en de eigentijdse sfeer met een klassieke inslag”

leerd worden om zelf met oplossingen te komen. Die zijn veel persoonlijker en duurzamer. Het komt vaak voor dat een echtpaar niet dezelfde mening heeft. Ik zie het als een sport hier balans in te vinden door ze er zélf uit te laten komen. Althans, zo lijkt het. In mijn interieurs ben ik ook altijd op zoek naar evenwicht. Alle karakteristieken van materialen en onderdelen komen dan namelijk goed tot hun recht. Het biedt rust in drukke levens. Als iemand mij morgen de onwaarschijnlijke vraag zou stellen zijn huis in te richten met fluorescerende kleuren, zou ik het doen. Want ook daar kun je een balans in vinden. Ik streef naar evenwicht door interieur en exterieur met elkaar te verbinden. Vandaar dat totaalconcept: alles is met elkaar verbonden. Door de jaren heen ben ik daarom ook huizen en tuinen gaan ontwerpen. Uiteraard in samenwerking met bouwkundigen en hoveniers. We vormen één bouwteam, waarin ik als het ware de regisseur ben die het totaalconcept bewaakt.”

Is jouw sfeer tijdloos of trendgevoelig?

“Ik vind het belangrijk om de tijdgeest in de gaten te houden en daaruit trends te filteren die binnen mijn eigen sfeer passen. Maar trendgebonden werken? Nee, veel te vermoeiend! Dan weet je dat je werk na een jaar achterhaald is. Hip wonen maakt onrustig, omdat je steeds weer bezig bent met de volgende stap. Dat moet, want er is niks erger dan een trendy interieur dat niet meer trendy is! Ik kies voor duurzame interieurs, met hier en daar een hip item in lijn met mijn visie. Het is net als binnen de modewereld: op de catwalk zie je extreme uitbundigheid, op straat draagbare interpretaties.”

Je schijnt nog met potlood te ontwerpen, en geen computer te gebruiken. Waarom?

“Ik denk, nee, ik voel in sferen. Dat kan ik niet uit een computer laten komen. Ik wil contact hebben met papier. Alsof het ontwerp dan direct voelbaar is. Thuis bij opdrachtgevers werkt het ook goed. Wanneer ik een idee heb, kan

ik het meteen voor ze visualiseren. In no time heb je een snelle schets en blijft de suggestie dat alles nog mogelijk is. Dit gevoel breng je niet over als je de opdrachtgever tijdens de volgende afspraak al een uitgewerkte 3D-animatie onder de neus duwt. Al tekenend echter, zijn ze meer onderdeel van het ontwerpproces.”

Niks mis met oude gewoontes. Maar wat zou je wel eens helemaal anders willen aanpakken?

“Mijn perfectionisme en idealisme botsen steeds met elkaar. Het is een continue strijd. Aan de ene kant wil ik voor anderen de ideale leefwereld op maat ontwerpen. Als perfectionist kan dat pijn doen, want ik doe een stapje terug ten bate van mijn opdrachtgever. Daarom is het nooit perfect voor mij. Een kant-en-klaar concept neerzetten zou de oplossing zijn, maar dat strookt weer niet met mijn ideaal om geen showrooms te willen ontwerpen.” Erik lijkt in gedachten verzonken. Voorzichtig gaat hij verder: “Dit zijn eigenlijk meer overpeinzingen. Ik sta namelijk op het punt een grote verandering door te maken binnen mijn werk. Ik zal wel moeten, want ik heb het erg druk. Daarom denk ik na over wat het begrip ‘groei’ voor mij inhoudt. Eén ding is alvast duidelijk: het heeft eerder met verdieping te maken, dan met fysieke uitbreiding, zoals het aantal personeelsleden.”

Waar droom je dan van?

“Ooit zou ik een meubel of interieurobject willen ontwerpen. Het pure proces van creativiteit hierin beleven. Minstens zo hoog op mijn lijstje staat het inrichten van een hotel. De diversiteit ervan trekt me aan. Het moet dan lijken alsof de sfeer stap voor stap gegroeid is. Het mag geen anonimiteit uitstralen. Het liefst een keten, zoals de Aman Hotels. Die keten bewonder ik, omdat je hun handschrift direct herkent, terwijl elk hotel uniek is doordat het de ambiance ademt van de lokale cultuur en natuurlijke omgeving. Dat vind ik knap.”

↓ In deze vakantiewoning in Sainte-Maxime komen design en klassiek opnieuw samen: eetkamerstoelen van Eames, een lichter van Studio Job en klassieke armstoelen.

↑ In de chalet in Zwitserland spelen ruwe materialen een prominente rol.